

Aktualizacja z powstania w Nikaragui

**Poziome organizowanie vs. lewicowy neoliberalizm i pułapki
nacionalizmu**

CrimethInc.

2018

Spis treści

O poziomej organizacji	6
SMSy z powstania	7

Jakiś czas temu opublikowaliśmy raport z powstania w Nikaragui, które rozpoczęło się w kwietniu. Od tego czasu sytuacja tylko się nasiliła. Oto aktualizacja od naszych towarzyszy z Nikaragui, opisująca najnowsze wydarzenia. W Nikaragui mamy do czynienia z powstaniem przeciwko neoliberalnej polityce “lewicowego” rządu, w którym oddolny ruch usiłuje przeciwstawić się wchłonięciu przez prawicę pod nieobecność ugruntowanego ruchu anarchistycznego lub autonomicznego. Jesteśmy zaniepokojeni powszechnością nacjonalizmu jego retoryki i symboli, ale uważamy, że ważne jest by wspierać bunt przeciwko rządowi autorytarnym w celu wywołania dialogu, który może otworzyć rewolucyjny horyzont. Tak jak nie opłaca się lewicowcom popierać niepopularnych i opresyjnych decyzji “lewicowego rządu”, tak anarchistom nie przyniesie korzyści odmowa zaangażowania się w powstańczy ruch, którego cele wciąż ewoluują.

W ciągu ostatniego miesiąca Nikaragua codziennie była świadkiem protestów przeciwko rządowi Daniela Ortegi. Protesty te zostały nazwane *La Insurreccion de Abril* (“Powstanie kwietniowe”). W ciągu ostatnich dwóch tygodni protesty te uległy eskalacji do ogólnokrajowych blokad i miejskich barykad. Zorganizowani studenci zajmują trzy publiczne uniwersytety (UNA, UPOLI, UNAN). Ludzie w każdym większym mieście wyszli na ulice, domagając się całkowitej zmiany systemowej, w tym rezygnacji Daniela Ortegi. Policyjna i Młodzież Sandinistyczna nadal prowadzą represje prorządowe. Mimo że w całym kraju wszystko się uspokoiło, najbardziej dotknięte miasta Masaya, Matagalpa i Jinotega wciąż powracają do stanu z przed zamieszek.

“Zadziwiające było protestowanie na ulicach Managui bez represji rządowych i ze strony Młodzieży Sandinistycznej. Udało nam się to przez dziesięć dni. Po raz pierwszy odkąd Ortega doszedł do władzy, mogliśmy w ten sposób przejąć ulicę. Naprawdę czuję, że miasto należy do nas. Jesteśmy świadkami niesamowitej sztuki ulicznej, projektów artystycznych i interwencji. Nie wiemy, co wyjdzie z dialogu. Reforma rządu, reforma policji, nowe wybory, regiony autonomiczne?”

“Czuję się dobrze, ale to wyczerpujące. Mamy dobre i złe dni. Czuję się emocjonalnie wyczerpany, po prostu pracuję, pracuję i pracuję. Naprawdę nie ma czasu na myślenie. To wyczerpujące życie w przestrzeni i czasie z dnia na dzień. Tyle drzwi zostało otwartych!”

***

Okupację rozpoczęły się w UNAN, największej publicznej uczelni w kraju, w poniedziałek, 7 maja. Studenci zorganizowali protest na kampusie uniwersyteckim, organizując posiedzenie, a następnie spędzając tam noc. Trwało to aż do zamknięcia uniwersytetu. Obecnie UNAN zajmuje około 500 studentów. Studenci są zorganizowani jako komuna z rotacyjnym personelem, który strzeże barykad, dostarcza pomoc, utrzymuje komunikację, odmalowuje stare murale i organizuje centrum medyczne. Wszystkie główne drogi do UNAN są zablokowane i bronione przez studentów, powodując duże zatory komunikacyjne. Mimo to kierowcy kibicują uczniom, gdy mijają barykady.

Żądania grup studenckich UNAN są porównywalne z ogłoszonymi przez inne organizacje studenckie: sprawiedliwość, pokój, całkowita restrukturyzacja związków studenckich, natychmiastowe zakończenie represji ze strony policji i Młodzieży Sandinistycznej oraz autonomią uczelni. Inne uniwersytety, takie jak UNA (uniwersytet rolniczy), stworzyły już własne rządy studenckie poza ramami prawnymi państwa.

Przedstawiciele Koalicji Studentów zapowiedzieli, że studenci z każdej uczelni powinni organizować się najlepiej, jak pasuje im to do warunków lokalnych, czy to przez UNEN [sponsorowany przez rząd związek studencki], czy poza nim – każda ścieżka prowadząca do autonomii edukacji jest dobra.

W drugim tygodniu maja policja i Młodzież Sandinistyczna każdej nocy przeprowadzały okresowe ataki na UNAN, ale ludzie chronili wejścia na uniwersytety poprzez działania kulturalne, takie jak muzyka i śpiew; ludzie spędzali noc u bram uniwersytetu, aby zapewnić bezpieczeństwo uczniom w środku. Minęły już dwa tygodnie od ostatniej poważnej konfrontacji w UNAN z udziałem policji i Młodzieży Sandinistycznej.

Z rozmów z towarzyszami, którzy pracują i działają w ramach UNAN, wynika, że nigdy wcześniej nie doświadczyli tego rodzaju więzi i wspólnoty. Opisują związek, który przekracza klasę, płeć i rasę, ludzi zjednoczonych wokół sprawy sprawiedliwości i autonomii.

“Kilka kontaktów wewnątrz UNAN doradzało mi, abym nie wchodził do środka, by przeprowadzać wywiady, ponieważ jest prawdopodobne, że na kampusie są infiltratorzy z Młodzieży Sandinistycznej, którzy, mogliby mnie rozpoznać i nękać później mnie na zewnątrz.”

Managua codziennie doświadcza około czterech marszów organizowanych w różnych częściach miasta. Każdy marsz ma inny temat i odpowiadającą mu lokalizację. Marsze łączą nowe historyczne miejsca, takie jak *Camino de Oriente* (gdzie wybuchła rewolta) i *Rotonda Jean Paul Genie* (nowe rondo, które jest teraz miejscem pamięci) do miejsc takich jak UCA i *Rotonda Ruben Dario*, które znajdują się w centrum śródmieścia.

Byliśmy świadkami marszy organizowanych przez różne grupy ludności: różne szkoły wyższe i licea, marsze absolwentów, marsze nauczycieli i profesorów, marsze organizowane przez sektor prywatny. Matki i członkowie rodziny ofiar zamordowanych przez policję również poprowadzili własne marsze.

W tym samym czasie taksówkarze zorganizowali własne protesty, mobilizując się wokół skokowej ceny benzyny. Możesz zobaczyć frazę *No + Alza* (“stop podwyżką”) namalowaną na oknach taksówek, autobusów i samochodów.

Nikaragua płaci najwięcej za benzynę w regionie, pomimo że ma najsilniejszy związek z Wenezuelą. W tej międzynarodowej transakcji nie ma przejrzystości. Trwa również powszechne bojkotowanie PETRONIC, będącej państwowym przedsiębiorstwem naftowym.

***

Do konfrontacji obecnie dochodzi głównie poza Managuą w mniejszych miastach, takich jak Masaya, Sebaco, Matagalpa, Estelí i Granada. Zamieszki te doprowadziły do grabieży i chaosu na ulicach, a rodziny starają się chronić swoje domy i firmy. Ponieważ policja i

urzędnicy państwowi robią absolutne minimum, w niektórych miejscach nastąpił impuls do samorządności i lokalnych zgromadzeń. Widzieliśmy, że kilka małych sektorów biznesu organizuje się, aby zapobiec grabieżom i przestępstwom; jednocześnie widzieliśmy grupy prowadzące transakcje z lokalną policją w celu ochrony dzielnic.

Większość z tych konfrontacji ma miejsce, gdy policja zakłóca protesty, wprowadzając stan wyjątkowy w danym miejscu. Daje to szabrownikom zachętę do ataków na stacje benzynowe i supermarkety. Tymczasem prorządowe źródła informacji, obwiniają protestujących za wszystko w tym za grabieże. Jest również dobrze udokumentowane, że policja użyła ostrej amunicji na protestujących.

Wyraźnie widać co myśli ulica po muralach ścianach miejskich ulic. *Sin Justicia no hay Paz!* “Nie ma pokoju bez sprawiedliwości!” *No eran delincuentes, eran estudiantes.* “Nie byli bandytami, byli studentami.” *Se busca asesino* z wizerunkiem Daniela Ortegi: “Wanted Murderer!”

Fue el Estado (“to było państwo”) to jedno z najpopularniejszych haseł, jakie widzimy w różnych częściach miasta. Ten slogan przekazuje popularną ideę, że rząd Orteguista skorpował państwo, a państwo jest odpowiedzialne za całą przemoc, zniszczenie i śmierć. W tej narracji proponowane rozwiązania ukierunkowane są na restrukturyzację państwa, tak aby przestało być powiązane z partią polityczną i bardziej “neutralne”, zaspokajając potrzeby całej populacji, a nie tylko Orteguistas. Oczywiście nie jest to analiza anarchistyczna.

Powoli pojawiają się sposoby na rozwiązanie wewnętrznego konfliktu poza krajem, ale proces ten nie jest jeszcze kompletny. Zgromadzenia sąsiedzkie, patrole wspólnotowe, związki studenckie, harmonogramy zbiórki śmieci i piracki transport okazały się w praktyce niezbędnymi krótkoterminowymi rozwiązaniami. Jako anarchiści, naszym zadaniem jest teraz wykazać, że mogą one dawać długoterminowe możliwości autonomicznym strukturom obecnym w społeczności.

***

W poniedziałek, 14 maja, ogłoszono, że “dialog” między państwem a ruchem studenckim plus sektorem prywatnym i “społeczeństwem obywatelskim” (różne organizacje pozarządowe i inne grupy) nastąpi w środę, 16 maja. Ruchy studenckie pierwotnie były gotowe zaangażować się w dialog, ale ciągłe represje policyjne to jednak skutecznie uniemożliwiły. Niemniej jednak, dzień później, część ruchu studenckiego zgodziła się, że zasiądą przy stole z władzami.

Do tej pory odbyły się trzy sesje tego dialogu. Wszyscy oczekiwali, że pierwsza sesja okaże się pułapką dla studentów, ale w rzeczywistości była to pułapka dla państwa. Kościół (mediatorzy dialogu), “społeczeństwo obywatelskie”, sektor prywatny i ruch *campesino* wszyscy poparli studentów w swoich żądaniach, by rząd położył kres represjom i przywołał do porządku wszystkich funkcjonariuszy policji. Po raz pierwszy w historii Nikaragui uczeń przerwał dialog, stanął naprzeciw Daniela Ortegi i zaatakował go z powodu jego autorytarnego i brutalnego rządu. Daniel Ortega i Rosario Murillo nigdy nie udzielają wywiadów prasie, więc niesamowicie było zobaczyć ich tak bezbronnych.

Daniel Ortega i Rosaria Murillo nie uczestniczyli w drugiej sesji dialogu; przyszedli ich przedstawiciele, ale przybyli dwie godziny za późno. Druga sesja zakończyła się porozumieniem, zgodnie z którym rząd zobowiązał się, aby policja i siły paramilitarne zaprzęstały ataków na protestujących w zamian zakończenie blokowania dróg przez studentów. Blokady drogowe całkowicie sparaliżowały gospodarkę. Pomimo tego porozumienia, Uniwersytet Rolniczy został zaatakowany w nocy w sobotę 19 maja, w wyniku czego czterech uczniów zostało rannych. W związku z tym umowa została odwołana, a blokady wróciły.

Trzecia sesja dialogu zakończyła się bez konsensusu. Barykady pozostają na miejscu od 21 maja.

***

Kluczowym graczem w tym wszystkim jest CIDH (*Comisión Interamericana de Derechos Humanos*, "Międzypamerykańska Komisja Praw Człowieka"). Właśnie ogłosili, że udokumentowali co najmniej 76 osób zabitych i 868 rannych podczas powstania. Ten raport może wywołać międzynarodowe reperkusje przeciwko Ortegas. CIDH, oczywiście, jest zasadniczo neoliberalną organizacją odpowiadającą Organizacji Państw Amerykańskich.

Bezpośrednie żądania przedstawione rządowi obejmują sprawiedliwość dla wszystkich ludzi, którzy zostali zamordowani podczas represji. Obejmowałyby to procesy dla funkcjonariuszy rządu i policji odpowiedzialnych za ich śmierć. Przez taki proces będzie się również dążyć do oddzielenia policji od partii Orteguista, zgodnie z pierwotną konstytucją. Mogłoby również dojść do daleko idącej reformy policji dzięki, której ludzie będą również dążyć do całkowitej zmiany systemu rządów, w tym autonomii edukacyjnej i separacji między Partią Orteguista a instytucjami publicznymi.

Ruch *Autoconvocados* ("Samostanowiący") kontroluje ulice z siłą mobilizacji setek tysięcy ludzi w Managui, ciesząc się wolnością protestowania po raz pierwszy od ponad dziesięciu lat. Wszelkie zagrywki lub podejrzanе działania rządu będą kończyły się publicznymi demonstracjami.

Bez sprawiedliwości nie ma pokoju.

O poziomej organizacji

Ruch *Autoconvocados* jest terminem zbiorczym, z którego mogą korzystać wszyscy, ale tylko niektóre wydarzenia są zatwierdzane i legitymizowane przez komitet *Autoconvocado*, grupę około 10 organizatorów, którzy prowadzą oficjalne konto na Twitterze *Autoconvocados*, na którym między innymi publikują oficjalne wydarzenia. Ta grupa działa poprzez konsensus i nie ma liderów.

Koalicja Studencka to grupa reprezentująca studentów w dialogu z resztą państwa. Ta koalicja obejmuje przedstawicieli głównych uniwersytetów w całym kraju. Jest to koalicja pięciu różnych grup studenckich, działających horyzontalnie i na zasadzie konsensusu. Według mediów pojawili się dwaj przywódcy; lecz to tylko sposób, w jaki media próbują stworzyć przywództwo. W rzeczywistości organizowanie jest bardzo horyzontalne. Ta koalicja może zgromadzić setki tysięcy ludzi, nadając ton dyskusji. Jedną z części koalicji jest

Coordinadora Universitaria Por la Justicia y la Paz; spośród wszystkich delegatów w dialogu z rządem, to właśnie osoby z tej grupy miały poglądy najbliższe feministycznej perspektywie.

Wszystkie inne znane grupy, takie jak *Artistas Autoconvocados* i *Arquitectos Autoconvocados* (artyści i architekci), to w zasadzie różne sektory, które organizują się niehierarchicznie, aby działać i promować wydarzenia. W tych ruchach nie ma przywódców publicznych, tylko delegaci i przedstawiciele.

Ogólnie rzecz biorąc, najbardziej oczywistą estetyką opozycji jest nacjonalizm. Pod tym sztandarem rozegrała się cała solidarność i bezpośrednie działania.

Mimo wszystko jest wiele dobrych rzeczy związanych z tym ruchem. Małe grupy organizują się za pośrednictwem mediów społecznościowych, aby dostarczać środki medyczne, żywność i zasoby społecznościom, które ucierpiały podczas zamieszek i grabieży. Zasadniczo te horyzontalne organizacje promują kulturę uczestnictwa i konsensusu. Kultura słuchania i sugestii. Kultura polityki “twarzą w twarz”. Kultura solidarności i inkluzywności. Kultura bezpośredniego działania. Wszystkie rzeczy, których nigdy byśmy się nie nauczyli dzięki polityce “systemu partyjnego”.

Jeśli chodzi o przyszłość, to właśnie ta praktyka tworzy teorię celów krótkoterminowych. Praktyka jest na pierwszym miejscu. Po pierwsze, potrzebujemy ludzi na ulicach, aby zareagowali na natychmiastowe działania rządu. Ale w tej sytuacji praktyka nie może stworzyć długoterminowych celów. W tym celu potrzebujemy teorii.

SMSy z powstania

“Dzisiaj był najszczęśliwszy dzień w moim życiu.”

“Jestem w kryjówce, robiąc kuloodporne tarcze z pojemników na śmieci.”

“Zabijają nas snajperzy, wyślij pomoc, wyślij pomoc”

“Jestem w drodze do Kostaryki. Pod moim domem byli ludzie, którzy mówili mi, że spalą mi dom i mnie zabiją.

“Drzewo życia spadło na E-!”

“Barykady otaczające twoją okolicę, nie możesz wejść.”

“Mam grupę 70 członków gangu gotowych do walki, po prostu daj nam znać, gdzie się udać.”

“Musimy zająć Uniwersytet Centralnej Ameryki.”

“Twój mem trafił do gazety narodowej!”

“Przyjaciele, właśnie wyszliśmy ze spotkania, nasz program telewizyjny został odwołany, ponoć był zbyt radykalny.”

“Spalili dwie ciężarówki przed moim domem. A dom za moim jest w ogniu. Muszę się stąd wydostać.”

“Wywalam z Tindera prorządowych zwolenników.”

“Nie martw się, V- wysłał drona, aby sprawdzić sytuację.”

“Przyjaciele, stworzyłem tę nową grupę, ponieważ myślę, że na starej grupie byli szpiedzy.”

“VICE chce wywiadu, co powinniśmy im powiedzieć?”

“Niech się pierdolą.”

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

CrimethInc.
Aktualizacja z powstania w Nikaragui
Poziome organizowanie vs. lewicowy neoliberalizm i pułapki nacjonalizmu
2018

<https://czarnateoria.noblogs.org/general/aktualizacja-z-powstania-w-nikaragui-horyzontalne-organizowanie-vs-lewicowy-neoliberalizm-i-pulapki-nacjonalizmu/>

pl.anarchistlibraries.net